

Ruij d'Olenna 1-IV-40

Estimada Mercè. Tu saps què és un diamenegre
a Ruij d'Olenna sense Mercè i sense Esperança?
Només et diré que la Carmen ni tan sols
veia que voldriem te. Com que no hi eren,
la Maria, en Josep i jo vam decidir-ho ve
a parlar molt de vosaltres. No us van dir la
les celles? I a la nit, com que la Maria
no us tenia a vosaltres, va fumar i ~~s'hi va~~
em va fer companyia, amb en Josep també
lins a quarts de tres. — i quasi sense la
lunes. Vam parlar de poesia i em va dir
que Ruij diu moltes batières. Però ella, ah!
ens va recitar Costa i Llobera. I em mirava
lit a lit, mentre ho feia, i jo tenia embuencats
els ulls i les celles.

Com t'ha anat Girona? Has fet girres
cala verades? T'adverteixo que si diamenegre
no es aquí tenen que et suançaràs una
excomunicació del D. Ventura. No passa dia
que no em preguntis de tu. L'altre dia no
em va tocar més reuèi, davant de la concisió

de les seves preguntes, que o dir-li que no li
volia dir, o dir-li que en codina t'havia
trobat hipotensa i t'havia indicat adrenalina.
"E, allò de les impressions, ai?" - Si, és a dir,
no, és de les suparenals, - Tant se val, pot
ser el mateix...

No relict una carta d'en Lescarrou i en
dins que et doni records i que et digui
que cada vegada que treu el termòmetre
de la funda que li vas fer, es recorda de
tu... Sup? La sen. M. li ha escrit varies
cartes i li ha enviat una pintura...

Volria que quera posesis en postals 10
quaderns de paper de barba, 10, i un tintor.

Aidò és la joia

Aidò és la joia. - Tens impuls ^{d'ocell}
i trobes sempre el cel ^{d'un} després ^{de la} tempesta.
L'aidò és la pau - un cable apallat, vell,
però que amb tanques naves la una ombra de justa.
L'aidò és la mort. - la fi de la remor
on s'apaga, estan mortes, la multitud immensa:
després, ells cloros, amb dolència i pau,
el silenci de quan la música comença.

He format a juny 700 \$.
has trobat 2 cartes a Nostra?

+ en

Mirié S